

Prasība, kas celta 2018. gada 23. aprīlī – IFSUA/Padome**(Lieta T-251/18)**

(2018/C 221/39)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA)* (Barselona, Spānija) (pārstāvis: *T. Gui Mori*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Pamatojoties uz LESD 263. panta ceturto daļu *in fine*, prasītājs IFSUA, kurš tiek skarts tieši, Vispārējai tiesai lūdz –balstoties uz šo tiesību normu skaidras nodalāmības kritēriju – atcelt 2. panta 2. punktu un 9. panta 4. un 5. punktu Padomes 2018. gada 23. janvāra Regulā (ES) [2018/120] (OV, 31.1.2018.), kura ir uzskatāma par atpūtas zvejas ierobežojošos pasākumus īstenošanas un kopējo pieļaujamo nozveju (KPN) “reglamentējošu aktu”.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību tiek lūgts daļēji atcelt Padomes Regulu (ES) 2018/120 ⁽¹⁾.

Šajā ziņā prasītājs precizē, ka iepriekš minēto tiesību normu atcelšana tiek lūgta, ciktāl, tās piemērojot dažādiem atpūtas zvejas veidiem – kas ir darbības, kas neietilpst kopējā zivsaimniecības politikā – , ar šīm tiesību normām tiek paredzēts pilnīgs jūras asara (*Dicentrarchus labrax*) zvejas aizliegums, kas ir vērstis vienīgi uz zemūdēns zvejniekiem, tādējādi apdraudot šīs nodarbes, sporta kā tāda un ar to saistītās nozares turpmāku pastāvēšanu.

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 2. panta 5. punkts, 3. panta [1. punkta] d) apakšpunkts, 4. panta [1. punkta] d) apakšpunkts un 6. panta [1. punkta] d) un e) apakšpunkts, jo apstrīdētās tiesību normas ir aizliedzoši pasākumi, kas ir tieši vērsti pret jūras asara atpūtas un sporta zveju, lai gan Padomei nav šai nolūkā nepieciešamās kompetences, pat ne dalītās.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar Regulas (ES) 2018/120 2. panta 2. punktu un 9. panta 4. un 5. punktu tiek pārkāpti tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvēības principi, jo ar tiem skaidri tiek iziets ārpus piešķirto pilnvaru un to vēsturiskās attīstības ietvara.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar Regulas (ES) 2018/120 2. panta 2. punktu un 9. panta 4. un 5. punktu tiek pārkāpti vienlīdzības un nediskriminācijas principi, kas nostiprināti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā, jo, tajā pašā īstenošanas tiesību aktā, izmantojot atšķirīgus kritērijus, tiek reglamentēta jūras asara zveja, piemērojot tiesību normas, kas attiecas uz komerciālo un atpūtas zveju. Šīs abas kategorijas neesot strikti salīdzināmas kā viena un tā paša pasākumu kompleksa adresāti.
4. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar Regulas (ES) 2018/120 2. panta 2. punktu un 9. panta 4. un 5. punktu tiek pārkāpts samērīguma princips LESD 43. panta 3. punkta īstenošanā. Šajā ziņā tiek apgalvots, ka jūras asara zvejas iespēju noteikšana strīdīgajā regulā attiecībā gan uz komerciālo, gan atpūtas zveju atbilst mērķim būtiski samazināt ziemeļu krājuma mirstību, lai nedaudz varētu palielināties biomasa, un ka šis mērķis var tikt sasniegts ar mazāk ierobežojošu pasākumi, proti, jūras asara zemūdēns zvejas pilnīgu aizliegumu. Šī pamata ietvaros prasītājs apgalvo arī, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 12., 16., 37. un 52. pants.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) 2018/120 (2018. gada 23. janvāris), ar ko 2018. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas, kuras piemērojamas Savienības ūdeņos un – attiecībā uz Savienības zvejas kuģiem – konkrētos ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi, un ar ko groza Regulu (ES) 2017/127 (OV 2018, L 27, 1. lpp).